

Przeżyć – WOŁOSATKI

Zapomniałam sobie w Bieszczadach
Zagubiłam się w brzasku dnia
Rozpuściłam włosy na halach
Starym bukom dodałam lat
Zadziwiły się połoniny
Zatarł ślad mój bieszczadzki trakt
Nawet drobne okruchy pamięci
Porozrzucił po lasach wiatr
By przeżyć
To co w sercu wciąż miłością się tli
By przeżyć
Spokój zwykłych dobrych szczęśliwych dni
By przeżyć
To co w sercu wciąż miłością się tli
By przeżyć
Spokój zwykłych dobrych szczęśliwych dni
I to co było i co będzie
I nie spełnione sny
I to co było i co będzie
I nie spełnione sny
Przegoniłam mgłę po ścierniskach
Pozwoliłam odpocząć snom
Wygasiłam ogień w ogniskach
Przeżegnałam zielony dom
Jeszcze tylko trochę popatrzę
Jeszcze w duszy wyrzeźbię ślad
I odejdę i znowu powrócę
By spróbować tak jak od lat
By przeżyć
To co w sercu wciąż miłością się tli
By przeżyć
Spokój zwykłych dobrych szczęśliwych dni
I to co było i co będzie
I nie spełnione sny
I to co było i co będzie
I nie spełnione sny



Słowa: brak danych
Muzyka: brak danych